1965 ఎస్ సి ర్ (1) 990

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, న్యూఢిల్లీ వర్సెస్ రావు ఠాకూర్ నారాయణ్ సింగ్

అక్టోబర్ 30, 1964

(కె. సుబ్బారావు, 1, సి. షా అండ్ ఎస్. ఎం. సిక్రీ జెజె.)

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (11 ఆఫ్ 1922), సెక్షన్ 34(1)-ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చిన రెండు అంశాలు ఆ తర్వాత పన్ను నుంచి తప్పించుకున్నాయి-ట్రిబ్యునల్స్ కేవలం ఒక వస్తువుపై మాత్రమే పన్ను విధించడాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాయి-పొరపాటున రెండు అంశాలకు సంబంధించి మొత్తం ఉత్తర్వులను కొట్టివేసింది.-తప్పులను సరిదిద్దుకోలేదు-సెక్షన్ 34(1) కింద తాజా నోటీసు చెల్లుబాటు అవుతుందా?

ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి పన్ను చెల్లింపుదారులకు నోటీసులు జారీ చేశారు. 34. 1942-43 సంవత్సరానికి సంబంధించి మదింపుదారుని ఆదాయంలో అటవీ ఆదాయం, వడ్డీ ఆదాయం అనే రెండు అంశాలను అసలు మదింపులో చేర్చలేదు. దీనిపై స్పందించిన పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన ఆదాయాన్ని పూర్తిగా వెల్లడిస్తూ రిటర్న్ దాఖలు చేసినప్పటికీ తన అటవీ ఆదాయం పన్ను పరిధిలోకి రాదని పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. అయితే ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి ఏ వస్తువులపై పన్ను విధించాలో అంచనా వేశారు. అప్పీలుపై అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ 1961 ఏప్రిల్ 25న తన ఉత్తర్వుల్లో కేవలం అటవీ ఆదాయాన్ని మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకుని, అటువంటి ఆదాయానికి సంబంధించి సెక్షన్ 34 కింద చర్యలు తీసుకోవడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఎటువంటి అనుమతి లేదని, పొరపాటున లేదా పొరపాటున, అటవీ ఆదాయంతో పాటు వడ్డీ ఆదాయం రెండింటికీ సంబంధించి పునఃపరిశీలన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసింది. సెక్షన్ 35 ప్రకారం జరిగిన పొరపాటును సరిదిద్దడానికి గానీ, అక్రమాస్తుల సమస్యను హైకోర్టు దృష్టికి తీసుకెళ్లడానికి గానీ దేవాదాయ శాఖ ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలే అంతిమంగా మారడానికి అనుమతించిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి సెక్షన్ 34 కింద కొత్త చర్యలు ప్రారంభించి, ఈ ఆదాయంతో కూడిన సవరించిన ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. అప్పిలేట్

ట్రిబ్యునల్ ఈ అంచనాను ధృవీకరించినప్పటికీ సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం 1949 ఏప్రిల్ 25న ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పు అంతిమంగా మారిందనే కారణంతో సెక్షన్ 24 ప్రకారం కొత్తవి తీసుకోలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి కూడా పునఃపరిశీలన ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసింది.. కానీ ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి మాత్రం ఆ తప్పును సరిదిద్దుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు. 35. 1949 ఏప్రిల్ 25న ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను అంతిమంగా అనుమతించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో 34వ అధికరణం కింద విచారణ చేపట్టడం ద్వారా మదింపును పునఃప్రారంభించలేకపోయారు . ట్రిబ్యునల్స్, కోర్టుల శ్రేణి నిర్ణయాల వెనుకకు వెళ్లడానికి ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి చేతిలో అపరిమితమైన సమీక్షా అధికారం ఉంటుంది. [995 ఇ-ఎఫ్; 996 ఎఫ్-హెచ్]

సి.ఐ.టి. బొంబాయి మరియు అడెన్ వర్సెస్ ఖేమ్ చంద్ రాందాస్, (1938)6 ఐ.టి.ఆర్.414 మరియు సి.ఐ.టి. వెస్ట్ పంజాబ్ వర్సెస్. ది ట్రిబ్యూన్ ట్రస్ట్, లాహోర్,(1948)16 ఐ.టి.ఆర్.

ఆర్.కె.దాస్ అండ్ కో వర్సెస్ సి.ఐ.టి., పశ్చిమ బెంగాల్, (1956)30 ఐ.టి.ఆర్.439 మరియు సి.ఐ.టి., బీహార్ & ఒరిస్సా వర్సెస్ గిధౌర్ మహారాజా ప్రతాప్సింగ్ బహదూర్, (1961) 41 ఐ.టి.ఆర్. విశిష్టత సంతరించుకుంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 954 ఆఫ్ 1963.

అప్పీల్ పై.. ఆదాయపు పన్ను ఇతర కేసుల్లో అలహాబాద్ హైకోర్టు మార్చి 9, 1964 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి. 1954 లో 143.

పిటిషనర్ తరఫున *కె.ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, ఆర్.హెచ్.ధేబర్, ఆర్.ఎన్.సచ్తే* వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదిగా *ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, జడ్.ఎస్.మీరత్వాల్, బి.పి.సింగ్, నౌనిత్ లాల్.*

హైకోర్టు తీర్పును **సుబ్బారావు జె.** 1942-43 ఆర్థిక సంవత్సరానికి సంబంధించి భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం-1922లోని సెక్షన్ 34(1) కింద చర్యలు తీసుకోవడంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి తప్పు చేశారని అలహాబాద్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను సవాల్ చేస్తూ స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ అప్పీల్ దాఖలైంది.

వాస్తవాలను క్లుప్తంగా చెప్పవచ్చు. అజ్మీర్ జిల్లాలో ఓ ఎస్టేట్ యజమానిగా ఉన్నాడు. 1944 మార్చి 25న ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1942-43 సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్నును అంచనా వేశారు. 1945 ఏప్రిల్ 5న మదింపుదారుని ఆదాయంలోని రెండు అంశాలైన సంవత్సరం (అటవీ) ఆదాయం, వడ్డీ ఆదాయం అనే అంశాలను ప్రాథమిక మదింపులో చేర్చలేదనే కారణంతో చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద ఆయనకు నోటీసు జారీ చేశారు. ఈ నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా, పన్ను చెల్లింపుదారులు రిటర్న్ దాఖలు చేశారు, ఇందులో అతను తన వడ్డీ ఆదాయం యొక్క భాగాలను పూర్తిగా మరియు పూర్తిగా వెల్లడించాడు, కాని తన అటవీ ఆదాయం పన్ను పరిధిలోకి రాదని పిటిషన్ లేవనెత్తారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1945 జూలై 12న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల ద్వారా రెండు ఆదాయాలను కలిపి సవరించిన మదింపు చేశారు. చివరకు ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీలుపై అప్పీలు చేయగా, 1949 ఏప్రిల్ 25న ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం అటవీ ఆదాయానికి సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం విచారణ చేపట్టే అధికారం ఆదాయపు పన్ను అధికారికి లేదని, మూల మూల్యాంకనం చేసినప్పుడు పన్ను చెల్లింపుదారుడికి అంత ఆదాయం ఉందని ఆదాయపు పన్ను అధికారికి తెలిసిందని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ కేవలం అటవీ ఆదాయానికి సంబంధించిన సమస్యను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పటికీ, ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1945 జూలై 12న చేసిన పునఃపరిశీలన ఉత్తర్వు మొత్తాన్ని కొట్టివేసి, ఆయన జారీ చేసిన అసలు ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరించింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 35 ప్రకారం తప్పును సరిదిద్దేందుకు గానీ, చట్టబద్ధత సమస్యను హైకోర్టుకు నివేదించడానికి గానీ ఆదాయపు పన్ను శాఖ ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. 1950 జనవరి 3న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద కమిషనరేట్ అనుమతి పొందారు. 1950 జనవరి 19న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి ఈ సెక్షన్ కింద పన్ను చెల్లింపుదారుడికి తాజా

నోటీసు జారీ చేశారు. 1950 సెప్టెంబరు 25న 1942-43 సంవత్సరానికి సంబంధించి సవరించిన మదింపు ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది, దీనిలో ప్రతిస్పందకుడి వడ్డీ ఆదాయాన్ని కూడా చేర్చారు. అప్పీలుపై అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఈ ఉత్తర్వులను ధృవీకరించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 22(2) కింద దాఖలు చేసిన రిటర్నుల్లో పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన వడ్డీ ఆదాయాన్ని వెల్లడించడంలో విఫలమైనందున, ఆ ఆదాయం మదింపు నుంచి తప్పించుకుందని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) (ఎ)లోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించారని ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. అసెస్సీ దాఖలు చేసిన దరఖాస్తుపై ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) కింద కింది ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు పంపింది.

1942-43 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి 1950 జనవరి 19న ఆ నిబంధన కింద నోటీసులు జారీ చేసినప్పుడు 34(1) నిబంధనలు వర్తిస్తాయని, తప్పించుకున్న వడ్డీ ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి ఆ నిబంధన కింద నోటీసు జారీ చేశారని పేర్కొంది.

1949 ఏప్రిల్ 25న ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల్లో పన్నుల విధింపు కరెక్టులోకి వెళ్లకుండా వడ్డీ ఆదాయంపై పన్ను మదింపును పక్కదారి పట్టించడంలో స్పష్టమైన తప్పిదం జరిగిందని, అయితే ఆ ఉత్తర్వు అంతిమమైందని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం తీసుకున్న మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లుబాటు కావని, అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను అధికారి కొత్తగా చర్యలు తీసుకోలేరని పేర్కొంది. చట్టంలోని 34వ అధికరణ.. ఫలితంగా హైకోర్టు ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా సమాధానమిచ్చింది. అందుకే అప్పీల్..

రెవెన్యూ తరఫు న్యాయవాది రాజగోపాల శాస్త్రి వాదనలు వినిపిస్తూ వడ్డీ ఆదాయం మదింపు నుంచి తప్పించుకుందని, అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి వాటిని మదింపు చేయడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) (ఎ) కింద చర్యలు తీసుకునే అధికారం ఉందని వాదించారు.

మరోవైపు ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది విశ్వనాథ శాస్త్రి వాదనలు వినిపిస్తూ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం జారీ చేసిన నోటీసుకు అనుగుణంగా ఆదాయపు పన్ను అధికారి చేసిన

మదింపును ట్రిబ్యునల్ పూర్తిగా కొట్టివేసిందని, చట్టంలోని సెక్షన్ 34లోని అర్థాల్లో 'అన్వేషణ' లేదని, ఆ ఉత్తర్వు అంతిమమైందని వాదించారు. అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ సెక్షన్ కింద పునర్విచారణ సూత్రంపై కొత్త విధానాలను ప్రారంభించలేకపోయారు.

ఇరుపక్షాల వాదనలను అర్థం చేసుకోవాలంటే 1949 ఏప్రిల్ 25న ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల పరిధిని గమనించాలి. ఈ నోటీసు జారీ చేసిన ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారికి కచ్చితమైన సమాచారం లేదని, అందువల్ల ఆ ఆదాయం పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ పరిధిలో మదింపు నుంచి తప్పించుకున్నట్లు తేలిందని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు అసెస్సీ తరఫున వాదించారు. ఈ వాదనకు ట్రిబ్యునల్స్ ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

> అసలు మదింపు చేసిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఈ వాస్తవానికి తన మనస్సును వర్తింపజేయలేదనే శాఖ వాదనతో మేము ఏకీభవించడం లేదు, ఎందుకంటే భౌతిక సమయంలో అటువంటి ఆదాయాన్ని ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. సాధారణంగా ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి అంచనా వేసినప్పుడు చట్టప్రకారం, తన ముందు ఉంచిన వాస్తవాల ఆధారంగా అంచనా వేస్తారు. వాస్తవం తన ముందు ఉంటే అది అనవసరమని భావించి పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ఆయన నిరాకరించారు లేదా అనుకోకుండా కూడా పట్టించుకోలేదు, ఆదాయపు పన్ను అధికారి 34 వ అధికరణం యొక్క అర్థంలో ఒక ఖచ్చితమైన సమాచారాన్ని కలిగి ఉన్నారని చెప్పలేము. అందువల్ల ప్రొసీడింగ్స్ అని మేం అభిప్రాయపడుతున్నాం. సెక్షన్ 34 కింద నాలుగు మదింపు సంవత్సరాలకు మదింపుదారునిపై చర్యలు తీసుకోలేం. అందువల్ల ఈ నాలుగేళ్లకు సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి సెక్షన్ 23(3) కింద ఒరిజినల్ ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరిస్తున్నాం.

వాదనలు సాధారణంగా ఆ ఉత్తర్వు పరిధిపైకి మళ్లుతున్నందున మేము ఈ ఉత్తర్వును వెలికితీశాం. కాబట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద నోటీసుల చెల్లుబాటును పరిగణనలోకి తీసుకున్న అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కేవలం సంవత్సర ఆదాయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే అంశాన్ని మాత్రమే చర్చించింది.

అది వడ్డీల ఆదాయాన్ని ఏమాత్రం తగ్గించలేదు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ప్రాథమిక మదింపు చేసే సమయంలో థీసర్ ఆదాయం ఉనికి గురించి అవగాహన కలిగి ఉండటం, ఆదాయపు పన్ను అధికారికి చట్టంలోని సెక్షన్ 34లోని కచ్చితమైన సమాచారం తెలియకపోవడం వంటి అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని ఈ నిర్ధారణకు వచ్చారు. కేవలం సియార్ ఆదాయం ఆధారంగానే ఈ నిర్ధారణకు వచ్చినప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ పునఃసమీక్షను పూర్తిగా పక్కనపెట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 23(3) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారి చేసిన అసలు ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరించింది. ఈ ఉత్తర్వు యొక్క చట్టపరమైన ప్రభావం ఏమిటంటే, ఆదాయపు ఆదాయం మరియు వడ్డీ ఆదాయంతో సహా మొత్తం ఆదాయం యొక్క విస్తీర్ణాన్ని ఆదాయపు పన్ను అధికారి "కనుగొనడానికి" దారితీసే ఖచ్చితమైన సమాచారం కలిగి లేరనే కారణంతో పక్కన పెట్టారు, అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభించడానికి వీల్లేదు. వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి పునఃసమీక్ష ఉత్తర్వులను రూపొందించడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిన మాట వాస్తవమే. కానీ, ఆ క్రమం ఉన్నంత కాలం, అది రెండు ఆదాయాలను అర్థం చేసుకుంటుంది.

ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలను ఉల్లంఘించే అంశంపై ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి హైకోర్టును సంప్రదించి తదుపరి చర్యలు తీసుకోలేదు. అలాగే చట్టంలోని సెక్షన్ 35 ప్రకారం తప్పు జరిగిందనే కారణంతో ఉత్తర్వులను సవరించడానికి ఆయన ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. ఈ ఫలితంతో ఆర్డర్ ఫైనల్ అయింది.

కాబట్టి వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు అనాలోచితంగా జరిగాయా లేక పొరపాటున జరిగాయా అనేది ప్రశ్న కాదు, ఆదాయపు పన్ను అధికారి మదింపు నుంచి తప్పించుకున్నట్లు ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును బేఖాతరు చేస్తూ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారి మళ్లీ విచారణ ప్రారంభించగలరా అనేది ప్రశ్న.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం స్వయం నియంత్రిత చట్టం. ఇది ఒరిజినల్, అప్పీలేట్ మరియు రివిజినల్ అధికార పరిధులతో ట్రిబ్యునళ్ల అరాచక పాలనను సృష్టిస్తుంది. సెక్షన్ 31 ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి ఇచ్చిన కొన్ని ఉత్తర్వులపై అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ కు

అప్పీల్ చేసుకునే హక్కు ఉంది. సెక్షన్ 33 ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీలు చేసుకోవచ్చు. మరియు సబ్-ఎస్. అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ అప్పీళ్లపై జారీ చేసిన 66 ఉత్తర్వులను మినహాయిస్తే అది అంతిమమని సెక్షన్ 33లో (6) పేర్కొంది. సెక్షన్ 66 ప్రకారం చట్టానికి సంబంధించిన సమస్యపై ఉన్నత న్యాయస్థానాన్ని సంప్రదించాలి. మరియు సెక్షన్ 66-ఎ కొన్ని సందర్భాల్లో సుప్రీం కోర్టుకు ముందస్తు దరఖాస్తులను అందిస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 66లోని నిబంధనలకు లోబడి ట్రిబ్యునల్ తన పరిధిలో చేసిన ఉత్తర్వులే అంతిమమని ఈ నిబంధనల ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల, అప్పీలుకు ముందు సబ్జెక్టుకు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ తీసుకునే నిర్ణయమే అంతిమమైనది మరియు మదింపుదారు లేదా డిపార్ట్ మెంట్ ద్వారా తిరిగి తెరవబడదు.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టార్, బాంటే మరియు అడెన్ వర్సెస్ ఖేమ్ చంద్ రాందాస్ (1) లోని జ్యుడీషియల్ కమిటీ ఈ విధంగా పేర్కొంది:

> అయితే ఆ సెక్షన్ల (సెక్షన్ 23, 29) కింద తుది అంచనా వేసిన తర్వాత ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి తాజా లెక్కలు వేస్తూ, చివరి వరకు డిమాండ్ కు సంబంధించిన తాజా నోటీసులు జారీ చేయవచ్చనేది వాస్తవం కాదు. కానీ ఒకసారి తుది అంచనాకు వచ్చిన తర్వాత చట్టంలోని 34, 35 సెక్షన్లలో వివరించిన పరిస్థితుల్లో తప్ప, ఆ సెక్షన్లు నిర్దేశించిన కాలపరిమితిలో తప్ప లార్డ్షిప్స్ అభిప్రాయం ప్రకారం దాన్ని పునఃప్రారంభించడానికి వీల్లేదు. తరువాత అదే ఆలోచనను ఈ విధంగా పునరుద్ఘాటించారు" వారి లార్డ్షిప్స్ అభిప్రాయంలో రెండు విభాగాల నిబంధనలు సమగ్రమైనవి, మరియు అటువంటి కొత్త మదింపులు చేయడానికి మరియు డిమాండ్ యొక్క కొత్త నోటీసులను జారీ చేయడానికి ఒకే ఒక సందర్భాన్ని సూచిస్తాయి."

పశ్చిమ పంజాబ్ లోని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ లో జ్యుడీషియల్ కమిటీ వి. లాహోర్ లోని ట్రిబ్యూన్ ట్రస్ట్(1) చట్టంలోని సంబంధిత విభాగాలను గమనించిన తరువాత, అదే అభిప్రాయాన్ని పునరుద్ఘాటించింది మరియు ఒకసారి చేసిన మదింపులు చట్టం నిర్దేశించిన పద్ధతుల్లో వాటిని పక్కన పెట్టే వరకు చెల్లుబాటు అవుతాయి మరియు ప్రభావవంతంగా ఉంటాయి మరియు అలా

చేయకపోతే, అవి అంతిమమైనవి అని పేర్కొంది. అలాగైతే, ఈ ప్రశ్నపై ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వు, అంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద పునఃపరిశీలన యొక్క మొత్తం ఉత్తర్వు చెల్లదని, ఎందుకంటే సంబంధిత ఆదాయం తప్పించుకున్నట్లు "కనుగొనబడలేదు" అని తెలుస్తుంది.

ఆదాయపు పన్ను అధికారి తుది మదింపులను పునఃప్రారంభించడానికి వీలు కల్పించే రెండు సెక్షన్లు 34 మరియు 35. అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసి ఉంటే సెక్షన్ 35 ప్రకారం తీర్పు వెలువడిన నాటి నుంచి నాలుగేళ్లలో సరిదిద్దుకోవచ్చు. ప్రస్తుత సందర్భంలో ఇది స్పష్టమైన పొరపాటు, ఎందుకంటే వడ్డీ ఆదాయానికి సంబంధించి పునఃపరిశీలన ఉత్తర్వులను ట్రిబ్యునల్ పక్కన పెట్టింది, అయితే ఆ మేరకు దాని చెల్లుబాటు వివాదాస్పదం కాలేదు. కానీ, ఏదో ఒక కారణంతో రెవిన్యూ స్పష్టమైన పరిష్కారాన్ని ఆశ్రయించలేదు మరియు తప్పును సరిదిద్దుకోకుండా అనుమతించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో చట్టంలోని సెక్షన్ 34ను ఆశ్రయించవచ్చా? 1948లో సవరించిన సెక్షన్ 34(1) (ఎ) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారికి అటువంటి అధికారాలు లభిస్తాయి. సవరణకు ముందు సెక్షన్ 34లోని మెటీరియల్ పార్ట్ ఇలా ఉంది:

> (1) కచ్చితమైన సమాచారం తన ఆధీనంలోకి వస్తే, ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1948 లో సవరించిన సెక్షన్ 34 (1) (ఎ) ప్రకారం ఏ సంవత్సరంలోనైనా ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు మదింపు నుండి తప్పించుకున్నట్లు కనుగొన్నాడు:
>
> "ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ సంవత్సరానికి తన మదింపుకు అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు నిజంగా వెల్లడించడంలో విఫలమైనందుకు కారణం ఉంటే.
>
> ఆదాయపు పన్ను విధించాల్సిన ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు ఆ సంవత్సరానికి మదింపు నుండి తప్పించుకున్నాయి .... క్లాజ్ (ఎ) కిందకు వచ్చే సందర్భాల్లో అతడు ఎప్పుడైనా... అసెస్సీకి నోటీసు ఇవ్వండి............"

"ఒక మదింపుదారుడు ఆ సంవత్సరానికి తన అంచనాకు అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు నిజంగా వెల్లడించడంలో విఫలం కావడం, ఆదాయ లాభాలు లేదా ఆదాయపు

పన్నుకు వసూలు చేయాల్సిన లాభాలు మదింపు నుండి తప్పించుకున్నాయని నమ్మడానికి కారణం ఉంది" అనే పదాలు "ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ఆ ఆదాయాన్ని విడదీస్తారు మొదలైనవి" అనే పదాల కంటే ఎక్కువ అర్థం చేసుకోదగినవి అని చెప్పబడింది. ఏ సంవత్సరంలోనైనా మదింపు నుండి తప్పించుకున్నారు" కాబట్టి, మదింపు నుండి తప్పించుకున్నట్లు ఆదాయపు పన్ను అధికారి "కనుగొనలేదు" అని ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్నప్పటికీ, సవరించిన సెక్షన్ 34 ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ఆ విషయాన్ని కనుగొన్నప్పటికీ చర్యలు ప్రారంభించవచ్చు. ఈ వాదనను మనం అంగీకరించలేం. మునుపటి ప్రొసీడింగ్స్ లో నేరుగా నిర్ణయం తీసుకోవడానికి తలెత్తిన ప్రశ్నలకు సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను అధికారి రెవెన్యూకు వ్యతిరేకంగా చేసిన తుది నిర్ణయాలను తిరిగి ప్రారంభించడానికి వీలుగా ఈ ఉత్తర్వులను సవరించడం ద్వారా శాసనసభ ఉద్దేశం కాకపోవచ్చు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ తర్వాత పన్ను చెల్లించాల్సిన ఆదాయానికి సంబంధించి అసలు అంచనా వేసే సమయంలోనే అన్ని వాస్తవాలు తెలుసని ట్రిబ్యునల్ గత ప్రొసీడింగ్స్ లో పేర్కొంది. 'మదింపుదారుడు వాస్తవాలను వెల్లడించడంలో విఫలం కావడం వల్ల ఆదాయం మదింపును తప్పించుకుందని ఆదాయపు పన్ను అధికారి నమ్మడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు' అని ఈ పరిశోధన సూచిస్తుంది. ఇంతకు ముందు కనుగొన్నది ఆదాయపు పన్ను అధికారి వైపు నుండి ప్రతికూల "అటువంటి కారణం" గురించి సమగ్రంగా ఉంది. ఆ అన్వేషణ అతనికి కట్టుబడే ఉంటుంది. తన వద్ద కొత్త సమాచారం ఉందన్న కారణంతో అదే వాస్తవాలపై ఆయన విచారణను పునఃప్రారంభించలేకపోయారు. ఒకవేళ ఆయన అలా చేస్తే, అది ఫైనల్ అయిన ఆ ఉత్తర్వును దాటవేయడానికి చేసిన స్పష్టమైన ప్రయత్నమే అవుతుంది. ట్రిబ్యునల్ తీర్పు ఇచ్చిన సమయంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారికి లేని కొత్త సమాచారం వచ్చిన కేసుతో ఈ అప్పీల్ లో మేము ఆందోళన చెందడం లేదు. అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్నది ఆదాయ అధికారికి కట్టుబడి ఉంటుంది మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, అతను మూల్యాంకనాన్ని తిరిగి ప్రారంభించి, మళ్లీ చర్యలను ప్రారంభించలేడు. ఒకవేళ అది న్యాయపరమైన స్థితి కాకపోతే, ట్రిబ్యునళ్ల అధిపతులు, హైకోర్టు, సుప్రీం కోర్టులు కూడా తన మారుతున్న

మనోభావాలతో ఇచ్చిన ఫలితాలను పరిశీలించడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారి చేతిలో అపరిమితమైన సమీక్షా అధికారం ఉంటుంది.

రెవిన్యూ తరఫు విద్వాంసుడు ఉదహరించిన నిర్ణయాలు అటువంటి వాదనను అంగీకరించవు. చక్రవర్తి సి.జె., ఆర్.కె.దాస్ అండ్ కో. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వెస్ట్బెంగల్ (1) డివిజన్ బెంచ్ తరఫున మాట్లాడుతూ, ఆదాయపు పన్ను అధికారి నిర్దేశిత నోటీసు జారీ చేసి, ఆవలిడ్ రూపంలో జారీ చేస్తే తప్ప పునఃపరిశీలన చేయలేరని మాత్రమే నిర్ణయించారు. ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్ అనుమతి తీసుకోనందున చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద జారీ చేసిన నోటీసు చెడ్డదని భావించిన ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ఆ నోటీసుకు అనుగుణంగా దాఖలు చేసిన రిటర్న్లు కూడా చెడ్డవని పేర్కొన్నారు. ఈ కేసుకు సంబంధించిన ఆ అంశానికి సంబంధించి మేం ఇక్కడ ఆందోళన చెందడం లేదు. కమిషనర్ అనుమతి లేకుండా చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) కింద గతంలో జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ చెడ్డదని, ప్రాంతాల విభజనకు సంబంధించిన మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ చట్టవిరుద్ధమని బీహార్, ఒరిస్సా ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్ వర్సెస్ గిధౌర్ మహారాజా ప్రతాప్ సింగ్ బహదూర్ (2) ఇచ్చిన తీర్పులో పేర్కొంది. తీర్పు చివర్లో 'కొత్త నోటీసులు జారీ చేయడానికి సమయం ఆసన్నమైందని, పాత నోటీసులను ఎందుకు వెనక్కి పిలిపించి, కొత్తవి జారీ చేయలేదో అర్థం కావడం లేదు' అనే అభిప్రాయం వ్యక్తమైంది. ఇప్పుడు మన ముందు లేవనెత్తిన అంశం ఏమిటంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద ఇంతకు ముందు జరిగిన విచారణలో చేసిన తుది ఉత్తర్వు ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఎంతవరకు కట్టుబడి ఉంటుంది, ఆ కేసులో ఆ సెక్షన్ కింద తదుపరి విచారణలో ఏ మేరకు కట్టుబడి ఉంటుంది.

కాబట్టి ఈ నిర్ణయాలకు మన ముందు లేవనెత్తిన ప్రశ్నకు పొంతన లేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల హైకోర్టు అడిగిన ప్రశ్నకు ఇచ్చిన సమాధానం సరైనదేనని భావిస్తున్నాం.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..